

**สภาวะสุขภาพช่องปาก ความรู้ และพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปาก
ของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตำบลไม้ขาว อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต**

ORAL HEALTH STATUS ORAL HEALTH, KNOWLEDGE AND ORAL HEALTH CARE BEHAVIOR

AMONG GRADE 4-6 STUDENT, MAIKHOA SUB-DISTRICT, TALANG DISTRICT, PHUKET

บีบีอัน หลงมูซอ^{1*}, รุสลิษา อามะนะ², อุไรวรรณ ไกรนรา มุราโนะ³, จำรณรงค์ พีระศุภวัต⁴, สาศินี สenanun⁵

Uraiwan Krainara Muranishi^{1*}, Beebilham Longmuso², Ruslisa Ahama³, Jamnun Perasupawat⁴,

Sasinee Senabun⁵

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาวะสุขภาพช่องปาก ระดับความรู้และพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปากของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตำบลไม้ขาว อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้การดูแลสุขภาพช่องปาก และพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปาก โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากโรงเรียนแห่งหนึ่งที่มีปัญหาสภาวะสุขภาพช่องปากมากที่สุดจำนวน 49 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกการตรวจสุขภาพช่องปาก และแบบสอบถามความรู้และพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปาก ผ่านการทดสอบดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (IOC) เท่ากับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ความรู้และพฤติกรรมด้วยสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนมีปัญหาสภาวะสุขภาพช่องปากมาก เป็นดังนี้ มีโรคทันDEM ร้อยละ 87.8 และโรคเหงือกอักเสบทั้งหมด ร้อยละ 73.5 ตามลำดับ จากการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.1 ส่วนพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปากของเด็กนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 63.3 และความสัมพันธ์ของความรู้กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปาก พนวณ ความรู้การดูแลสุขภาพช่องปาก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.342$, $P-value = 0.016$) โรงเรียน ผู้ปกครอง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเจลึงควรร่วมมือให้ความรู้ด้านการดูแลสุขภาพช่องปากและส่งเสริมทักษะการแปรรูปฟันในกลุ่มเด็กนักเรียนอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้สุขภาพช่องปากดีขึ้นได้

คำสำคัญ: สภาวะสุขภาพช่องปาก, ความรู้, พฤติกรรม, การดูแลสุขภาพช่องปาก

¹⁻² นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

³ อาจารย์สาขาสาธารณสุขศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

⁴ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไม้ขาว

⁵ เจ้าหน้าที่งานทันตสาธารณสุข โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไม้ขาว

*Corresponding author, E-mail: russliza1234@gmail.com

Abstract

This study aim to examine oral health status, knowledge and oral health care behavior among grade 4-6 student, Maikhoa sub-district, Talang district, Phuket and examine the correlation between knowledge and behavior. The student was selected by purposive sampling technique as the school with highest oral health problem in this area. The research instrument include the oral health examination and oral health knowledge and behavior questionair with approve index of item – objective congruence ($IOC = 0.98$). The data was analysed by frequency, percentage, mean and standard deviation. The correlation was analysed by Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The result showed student with higher oral health problem such as dental caries (87.8%) and gingivitis (73.5%) respectively. Most student have moderate level of knowledge (53.1%) and moderate level of oral health care behavior (63.3%). The correlation between knowledge and behavior showed that knowledge related to oral health care behavior with a statistically significant. ($r = 0.342$, $P\text{-value} = 0.016$) School, parent and health promotion hospital should cooperate for oral health care education and promote teeth brushing behavior among student continuously that would be helpful for oral health status.

Keywords: oral health status, knowledge, behavior, oral health care

บทนำ

สุขภาพช่องปากและฟันที่ดีเป็นสิ่งสำคัญต่อความเป็นอยู่ที่ดี ฟันที่แข็งแรงจะช่วยให้รับประทานอาหารได้สะดวก ช่วยให้บุคลิกดูดี และพูดได้อย่างชัดถ้อยชัดค่า พฤติกรรมและปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพช่องปากในปัจจุบันมี หลายรูปแบบ ซึ่งมีความแตกต่างกันตามกลุ่มวัยและบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ดังนั้นกระบวนการ ทันต์ที่ทำให้ได้ข้อมูลสภาวะในช่องปาก พฤติกรรมและปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพช่องปากที่อธิบายสภาวะสุขภาพ ช่องปาก (มารตุ ภู่เพนียด, 2562) โรคฟันผุเป็นโรคที่พบทั่วไปในทุกวัย ปัจจัย 4 ประการที่ทำให้เกิดโรคฟันผุ ได้แก่ แผ่นคราบจุลินทรีย์ อาหารประเภทแป้ง น้ำตาล ตัวฟัน และเวลา ซึ่งแบ่งที่เรียกว่าพินในช่องปากจะทำปฏิกิริยา กับ คราบ (Plaque) ที่ติดค้างขัดออกไม่ได้ไม่หมดอยู่ตามซอกฟันและผิวเคลือบฟัน เกิดเป็นกรดและย่อยสลายอาหาร จำพวกแป้งและน้ำตาล ทำให้ฟันสูญเสียแร่ธาตุและเกิดการทำลายโครงสร้างของฟันอาจทำให้ฟันแพะเป็นรู เป็นห้อง หากปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ทำการรักษา และถ้าลูกคามามากขึ้นอีก จะทำให้เกิดความเจ็บปวด หรือฟันเป็นหนองอาจ ต้องถอนฟันในที่สุด (โภณไนໄก เอกจิตต์, 2553) นักเรียนประถมศึกษาเป็นกลุ่มที่จำเป็นต้องได้รับการสร้างเสริม สุขภาพช่องปากเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นช่วงวัยที่กำลังเปลี่ยนจากชุดฟันนมเป็นฟันแท้ โดยเฉพาะกลุ่ม ประถมศึกษาตอนปลายอายุ 10-12 ปี จะมีฟันแท้ขึ้นครับจำนวน 28 ชิ้น (นรรุณิ โนนغا, 2561) และยังพบการเกิด โรคในช่องปากที่เป็นปัญหาสำคัญระดับประเทศ จากการสำรวจภาวะทันตสุขภาพครั้งที่ 8 ในปี พ.ศ. 2560 แสดง

ให้เห็นว่าในระดับประเทศเด็กนักเรียนอายุ 12 ปี มีสภาวะการณ์เกิดพื้นผืนถิ่นร้อยละ 52.0 และมีค่าเฉลี่ยพื้นผุ ตอน อุด 1.4 ชีตตอกน เป็นพื้นผุที่อยู่ไม่ได้รับการรักษาร้อยละ 31.5 มีพื้นอุดร้อยละ 31.1 และมีการสูญเสียพื้นร้อยละ 3.0 และมีสภาวะแห่งอักเสบสูงกว่าการสำรวจในครั้งที่ 7 ในปี พ.ศ. 2555 จากร้อยละ 50.3 เป็นร้อยละ 66.3 และ พฤติกรรมการแปรปรวนร้อยละ 86.5 แปรปีนหลังที่นั่นบนดอนเข้าทุกวัน ส่วนการแปรปีนหลังอาหารกลางวัน พบว่า ร้อยละ 13.3 ที่แปรปีนหลังอาหารกลางวันที่โรงเรียนทุกวัน ร้อยละ 31.4 แปรปีนกลางวัน ร้อยละ 55.3 ตอบว่า ไม่เคยแปรปีนหลังสำหรับการแปรปีนก่อนนอนซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะช่วยป้องกันโรคพื้นผุ (สำนักหันต์สาธารณสุข กรมอนามัย, 2561)

สภาวะหันต์สุขภาพของเด็กนักเรียนอายุ 10-12 ปี โรงเรียนแห่งหนึ่งในพื้นที่เขตหัวพิเศษของ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไม้ม้าขาว อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต ในปี 2559-2561 พบว่าสภาวะการณ์เกิดพื้นผุใน พื้นที่สูงกว่าในระดับประเทศ โดยสภาวะการณ์เกิดพื้นผุเป็นร้อยละ 55.17, 68.97, 58.76 ค่าเฉลี่ยพื้นผุ ตอน อุด 1.17, 1.29, 2.04 ชีตตอกน และมีสภาวะแห่งอักเสบร้อยละ 63.47, 41.38, 52.57 ตามลำดับ สะท้อนให้เห็น ปัญหาการดูแลสุขภาพซ่องปาก โดยเฉพาะพฤติกรรมการทำความสะอาดซ่องปาก ซึ่งเด็กนักเรียนในกลุ่มนี้จะมีพื้น แท้ชั้นครบ 28 ชีต และมีปัญหาโรคฟันผุเพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดูแล สุขภาพซ่องปากของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในตำบลไม้ม้าขาว อำเภอคลอง จังหวัด ภูเก็ต โดยเลือกโรงเรียนที่มีปัญหาสุขภาพซ่องปากมากที่สุด เพื่อศึกษาระดับความรู้ และพฤติกรรม และได้นำ ผลการวิจัยครั้งนี้ไปพัฒนารูปแบบและโปรแกรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดูแลสุขภาพซ่องปากของเด็กนักเรียนใน พื้นที่ได้ยังชั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ระยะเวลาการศึกษาวิจัยอยู่ในช่วง ระหว่างเดือนตุลาคม ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2562 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นเด็กนักเรียน ในเขตความ รับผิดชอบของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไม้ม้าขาว คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงโดยใช้โรงเรียนที่ นักเรียนมีปัญหาสภาวะสุขภาพซ่องปากมากที่สุดในช่วงระยะเวลา 3 ปีข้อนหลัง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กลุ่มตัวอย่าง 1 โรงเรียน จำนวน 49 คน แยกเป็นเพศชายจำนวน 25 คน และ เพศหญิงจำนวน 24 คนที่มีความยินดีในการเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ 1. แบบบันทึกการตรวจสภาวะ สุขภาพซ่องปาก ผู้ที่นักเรียนที่ต้องรับการตรวจของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไม้ม้าขาว 2. แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาร่างขึ้นโดย ศึกษาจาก แนวคิด และรายงานวิจัยต่างๆ จำนวน 1 ชุด ซึ่งแบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบค่าตัวบ่งความสอดคล้อง ของเครื่องมือวิจัย (IOC) โดยการปรับมาตรฐานจากทันตแพทย์เชี่ยวชาญ พยาบาลวิชาชีพชำนาญงาน อาจารย์ สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ และน้ำมาวิเคราะห์ เพื่อหาความตรงของผู้ตรวจ ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.98 โดย แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ด้านดังนี้

ด้านที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ นักเรียนอาศัยอยู่กับ ใคร จำนวนมื้ออาหารหลัก รับประทานขนมระหว่างมื้อ นักเรียนรับประทานอาหารว่างระหว่างวันชนิดไหนบ่อย

ที่สุด นักเรียนดีเมื่อเรื่องดื่มน้ำดีในหน่วยที่สุด นักเรียนแปร่งฟันวันละกี่ครั้ง ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา นักเรียนไปพบทันตบุคคลากรกี่ครั้ง

ด้านที่ 2 แบบสอบถามความรู้เรื่องสุขภาพช่องปาก จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ 2 ตัวเลือก คือ ถูก ผิด เกณฑ์การแปลผลระดับความรู้การดูแลสุขภาพช่องปากพิจารณาโดยการนำเกณฑ์ของ บลูม (Bloom, 1967) มาปรับใช้ ดังนี้

คะแนนร้อยละระหว่าง	0-33.33	หมายถึง นักเรียนมีความรู้อยู่ในระดับน้อย
คะแนนร้อยละระหว่าง	33.34-66.6	หมายถึง นักเรียนมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนร้อยละระหว่าง	66.7-100	หมายถึง นักเรียนมีความรู้อยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปาก จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติตามครั้ง ไม่ได้ปฏิบัติ ซึ่งเกณฑ์การแปลผลระดับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปากพิจารณาโดยการนำเกณฑ์ของ บลูม (Bloom, 1967) มาปรับใช้ ดังนี้

คะแนนร้อยละระหว่าง	0 - 6.66	หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย
คะแนนร้อยละระหว่าง	6.67-13.33	หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนร้อยละระหว่าง	13.34-20	หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลทั่วไป สภาวะสุขภาพช่องปาก ความรู้ พฤติกรรมที่ได้จากแบบสอบถามมา วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และทำการ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความรู้และพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปาก ทดสอบด้วยสถิติค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 โดยใช้โปรแกรมสถิติสำหรับ SPSS

การพิทักษ์สถิติก่อนตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามวัดคุณประสิทธิ์ของการวิจัย ประโยชน์และความเสี่ยงที่จะได้รับจากการเข้าร่วมวิจัย โดยกลุ่มตัวอย่างสามารถดูถูกวิจัยได้ตลอดเวลา ข้อมูลส่วนบุคคลในการตอบ แบบสอบถามผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และไม่ส่งผลกระทบใดๆ ต่อกลุ่มตัวอย่าง

ผลและอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป (N=49)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	25	51.0
หญิง	24	49.0

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
2. ขั้นประถมศึกษาปีที่		
ปีที่ 4	14	28.6
ปีที่ 5	11	22.4
ปีที่ 6	24	49.0
3. นักเรียนอาศัยอยู่ ที่กับใคร		
พ่อแม่	41	83.7
พี่ชาย/พี่สาว	0	0
ปู่ ย่า ตา ยาย	6	12.2
ลุง ป้า น้า อ่า	2	4.1
4. จำนวนมื้ออาหารหลัก		
1 มื้อ/วัน	4	8.2
2 มื้อ/วัน	16	32.7
3 มื้อ/วัน	29	59.2
5. รับประทานขนมระหว่างมื้อ		
1 ครั้ง/วัน	5	10.2
2 ครั้ง/วัน	16	32.7
3 ครั้ง/วัน	12	24.4
มากกว่า 3 มื้อ/วัน	16	32.7
6. นักเรียนรับประทานอาหารว่างระหว่างวันชนิดไหน		
ขนมขบเคี้ยว	19	38.8
ขนมไทย	2	4.1
ผลไม้	14	28.6
ช็อกโกแลต	9	18.3
เยลลี่	5	10.2
7. นักเรียนคิดเห็นเครื่องดื่มน้ำดีที่สุด		
น้ำอัดลม	24	49.0
น้ำหวาน	15	30.6
ชาที่ผสมน้ำข้นหวาน	10	20.4

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
8.นักเรียนแบ่งพื้นที่นับครั้ง		
1 ครั้งตอนเข้า	16	32.7
2 ครั้งตอนเข้า ก่อนนอน	18	36.7
3 ครั้งตอนเข้า เที่ยง ก่อนนอน	15	30.6
9.ในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมาบ้านนักเรียนไปพบทันตบุคลากรกี่ครั้ง		
1 ครั้ง/ปี	9	18.4
2 ครั้ง/ปี	4	8.2
มากกว่า 2 ครั้ง	6	12.2
ไม่เคย	30	61.2

จากข้อมูลทั่วไปพบว่า นักเรียนชายและหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกัน จำแนกตามชั้นปีชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 28.6 ชั้นปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 22.4 และชั้นปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 49.0 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 83.7 รองลงมาอาศัยอยู่กับบุญตา ตาย คิดเป็นร้อยละ 12.2 และอาศัยอยู่กับลุง ป้า น้า อา คิดเป็นร้อยละ 4.1 รับประทานอาหารมื้อหลัก 3 มื้อต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 59.2 2 มื้อต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 32.7 และ 1 มื้อต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 10.6 รับประทานอาหารระหว่างมื้อนอกกว่า 3 มื้อต่อวัน และ 2 มื้อต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 32.7 3 มื้อต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 24.4 และ 1 มื้อต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 10.2 อาหารระหว่างมื้อที่นักเรียนรับประทานบ่อยที่สุดคือ ขนมขบเคี้ยว คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมา คือ ผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 28.6 ซอกโกแลต คิดเป็นร้อยละ 18.3 เยลลี่ คิดเป็นร้อยละ 10.2 และอาหารระหว่างมื้อที่นักเรียนรับประทานน้อยที่สุด คือ ขนมไทย คิดเป็นร้อยละ 4.1 เครื่องดื่มที่นักเรียนดื่มน้ำบ่อยที่สุด คือ น้ำอัดลม คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมา คือ น้ำหวาน คิดเป็นร้อยละ 30.6 และชาที่ผสมน้ำชานหวาน คิดเป็นร้อยละ 20.4 นักเรียนส่วนใหญ่แบ่งพื้นที่นับครั้งในตอนเข้าและก่อนนอน คิดเป็นร้อยละ 36.7 แบ่งพื้นที่นับครั้งในตอนเข้า คิดเป็นร้อยละ 32.7 แบ่งพื้นที่นับครั้งในตอนเข้า ก่อนนอนและก่อนนอน คิดเป็นร้อยละ 30.6 ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาบ้านนักเรียนไม่เคยไปพบทันตแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 61.2 พบทันตแพทย์ปีละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.4 พบทันตแพทย์มากกว่า 2 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 12.2 และพบทันตแพทย์ปีละ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.2

ตารางที่ 2 สภาวะสุขภาพช่องปากของกลุ่มตัวอย่าง (N=49)

สภาวะสุขภาพช่องปาก	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฟันผุ	43	87.8	6	12.2
ชั้นประณมศึกษาปีที่ 4	11	78.6	3	21.4
ชั้นประณมศึกษาปีที่ 5	11	100.0	0	0
ชั้นประณมศึกษาปีที่ 6	21	87.5	3	12.5
เหงือกอักเสบ	36	73.5	13	26.5
ชั้นประณมศึกษาปีที่ 4	11	78.6	3	21.4
ชั้นประณมศึกษาปีที่ 5	12	100.0	0	0
ชั้นประณมศึกษาปีที่ 6	16	66.7	8	33.3

จากการพบร้า เนื้องเรียนมีโรคฟันผุทั้งหมด ร้อยละ 87.8 เมื่อพิจารณาอัตราฟันผุตามช่วงชั้นพบร้าพบว่า ชั้นประณมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 100.0 ชั้นประณมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 87.5 และชั้นประณมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 78.6 ตามลำดับ และมีโรคเหงือกอักเสบทั้งหมด ร้อยละ 73.5 แยกเป็นชั้นประณมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 100.0 ชั้นประณมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 78.6 และชั้นประณมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 66.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่าง (N=49)

ระดับความรู้การดูแลสุขภาพช่องปาก	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความรู้น้อย	10	20.4
ระดับความรู้ปานกลาง	26	53.1
ระดับความรู้มาก	13	26.5

จากการศึกษา พบร้า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมา นักเรียนที่มีความรู้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 26.5 และนักเรียนที่มีความรู้ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 20.4 ตามลำดับ นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ความรู้ในรายข้อพบร้า ข้อที่นักเรียนมีความรู้ ในระดับมากที่สุด คือ อาหารที่มีรสหวานทำให้เกิดฟันผุ คิดเป็นร้อยละ 85.7 รองลงมาคือ โรคฟันผุที่สามารถเชื่อมโยงไปยังช่องปาก คิดเป็นร้อยละ 75.5 การใชยาสีฟันผสมฟลูออร์จะช่วยป้องกันการเกิดโรคฟันผุได้ คิดเป็นร้อยละ 73.5 ส่วนข้อความรู้ที่นักเรียนตอบถูกน้อยที่สุด คือ วิธีแปรรูปหินที่ถูกต้องคือแปรรูปไปถุงนาให้ทั่วทุกชิ้น ทุกด้าน คิดเป็นร้อยละ 18.4

ตารางที่ 4 ระดับพุทธิกรรมของกลุ่มตัวอย่าง ($N=49$)

ระดับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปาก	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย (คะแนน 0-6.66)	6	12.2
พฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (คะแนน 6.67-13.33)	31	63.3
พฤติกรรมอยู่ในระดับมาก (คะแนน 13.34-20)	12	24.5

จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการดูแลสุขภาพซึ่งปากของเด็กนักเรียนนั้น pronam ศึกษาปีที่ 4-6 ด้านสไม
ขา อ้าเกอถุง จังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาคือ พฤติกรรมอยู่ใน
ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 24.5 และพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.2 ตามลำดับ นอกจากนี้ผลการ
วิเคราะห์พฤติกรรมการดูแลสุขภาพซึ่งปากของเด็กนักเรียนในรายข้อพบว่า ข้อที่ปฏิบัติเป็นประจำมากที่สุดคือ¹
นักเรียนใช้ยาสีฟันที่มีส่วนผสมของฟลูออโรด คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมาคือ นักเรียนใช้เวลาในการแปรงฟันครั้ง²
ละ 2-3 นาที คิดเป็นร้อยละ 42.9 ส่วนรายข้อที่ปฏิบัติเป็นประจำน้อยที่สุดคือ นักเรียนใช้ไหมขัดฟันในการทำความสะอาด³
สะอาดชอกฟันและด้านข้างของฟัน และเมื่อนักเรียนรับประทานของหวาน นักเรียนจะแปรงฟันหรือบ้วนปากทันที
คิดเป็นร้อยละ 18.4

ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ของความรู้กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปาก

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ (r) ทดสอบการคุณภาพเชิงปานกลาง	P-value	ความสัมพันธ์
ความรู้	0.342	0.016	สัมพันธ์

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความรู้กับพฤติกรรมการคุ้มครองสุขภาพช่องปาก โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่า ความรู้การคุ้มครองสุขภาพช่องปาก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการคุ้มครองสุขภาพช่องปากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.342$, $P\text{-value} = 0.016$)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนพบประเด็นที่มีความสำคัญดังนี้ เด็กนักเรียนมีการรับประทานข้าวชนิดเคี้ยว น้ำอัดลมและน้ำหวาน และมีพฤติกรรมการแปรรูปในแต่ละวันน้อย นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวนมากไม่เคยพบ ทันตแพทย์เลย ประเด็นเหล่านี้เป็นประเด็นที่ควรส่งเสริมให้ความรู้ทางสุขศึกษาเพิ่มมากขึ้น เพราะการรับประทานข้าวชนิดเคี้ยวน้ำอัดลมและน้ำหวานมีผลทำให้เกิดโรคฟันผุได เนื่องจากในข้าวชนิดเคี้ยวนี้แบ่งเป็นหลักในน้ำอัดลมและน้ำหวานมีปริมาณน้ำตาลออยู่ในระดับสูง ส่วนพฤติกรรมการแปรรูปน้อยในแต่ละวัน ส่งผลให้มีการสะสมของคราบหินปูน ถ้าไม่มีจัดการเหล่านี้ออกใบใบแต่ละวันจะเป็นตัวเร่งทำให้เกิดคราบหินปูนและฟันผุเร็วขึ้น และการที่นักเรียนไม่ไปพบทันตแพทย์เพื่อทำการรักษาเมื่อส่วนทำให้มีโรคเกี่ยวกับช่องปากเพิ่มขึ้น เพราะนักเรียนไม่สามารถรักษาโรคในช่องปากในระยะเริ่มแรกได และจากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาวะสุขภาพช่องปากของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตำแหน่งไม้ข้าว อำเภอคลอง จังหวัดภูเก็ต มีฟันผุมากกว่าครึ่ง ร้อยละ 87.8 และมีโรคเหงือกอักเสบ ร้อยละ 73.5 พบว่าเด็กนี้มีพฤติกรรมชอบรับประทานข้าวชนิดเคี้ยว น้ำอัดลม การดูแลสุขภาพช่องปากไม่ค่อยดี

วิธี และเด็กส่วนใหญ่ไม่เคยไปพบทันตแพทย์ เช่นเดียวกับการศึกษา พฤติกรรมการกินที่มีผลต่อสุขภาพช่องปากของเด็กวัยรุ่นตอนต้น ในจังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นผูมากกว่าครึ่ง ร้อยละ 61.54 และมีโรคอักเสบเนื้องอกกว่า ร้อยละ 15.39 เนื่องจากเด็กมีพฤติกรรมการรับประทานขนมขบเคี้ยวกรุบกรอบ น้ำรสหวาน น้ำเบร์รี่ นมปั่น ของหวาน ลูกอม ไอศครีม น้ำอัดลม และเด็กส่วนใหญ่ไม่เคยไปพบทันตแพทย์เลย (วิชัย ศรีคำ, 2560)

จากการศึกษาระดับความรู้และพฤติกรรมในการดูแลสุขภาพช่องปากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ดำเนินมา 6 ปี จำนวน 3 ภาค จังหวัดบุรีรัมย์ อุบลราชธานี หนองคาย ศรีสะเกษ คิดเป็นร้อยละ 53.1 และ 63.3 ซึ่งความรู้การดูแลสุขภาพช่องปากที่เด็กนักเรียนตอบถูกมากที่สุดคือ อาหารที่มีส่วนหวานทำให้เกิดโรคฟันผุ โรคฟันผุมีสาเหตุมาจากเชื้อโรคในช่องปาก การใช้ยาสีฟันที่ผสมฟลูออร์ได้ช่วยป้องกันการเกิดโรคฟันผุ และความช้อความรู้ที่ตอบถูกน้อยที่สุดคือ วิธีที่แปรงฟันที่ถูกต้องคือแปรงถูกๆ ไปถูกๆ ให้ทั่วทุกชิ่งทุกด้าน และพฤติกรรมที่การดูแลสุขภาพช่องปากที่เด็กนักเรียนตอบถูกมากที่สุดคือ นักเรียนใช้ยาสีฟันที่มีส่วนผสมของฟลูออร์ได้ นักเรียนใช้เวลาในการแปรงฟันครั้งละ 2-3 นาที และพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติน้อยที่สุดคือ นักเรียนใช้ไหมขัดฟันในการทำความสะอาดชอกฟันและด้านข้างของฟัน และเมื่อนักเรียนรับประทานของหวานนักเรียนจะแปรงฟันหรือบ้วนปากทันที ทักษะการแปรงฟันที่ถูกวิธีมีความสัมพันธ์ทางลบกับปริมาณครานจุลินทรีย์ และการเกิดโรคฟันผุ แม้แต่เด็กที่มีพฤติกรรมแปรงฟันอย่างสม่ำเสมอเที่ยงดี แต่หากแปรงไม่ถูกวิธีก็ไม่สามารถป้องกันการเกิดครานจุลินทรีย์และโรคฟันผุได้อย่างมีประสิทธิภาพ การแปรงฟันที่ถูกต้องนั้นต้องแปรงให้ทั่วครบทุกตำแหน่ง ในช่องปาก และขัดจัดครานเศษอาหารออกให้หมด การบ้วนฟันผ่านจมูกจะมีประสิทธิภาพ (มาตรฐาน กูรูเพนีย์, 2562) ดังนั้นควรพัฒนาความรู้และพฤติกรรมโดยการจัดโครงการหรือโปรแกรมสุขศึกษาซึ่งให้ความรู้ในเรื่องการแปรงฟันที่ถูกวิธี วิธีการใช้ไหมขัดฟัน พฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปาก เช่นเดียวกับการศึกษาประสิทธิผลของการส่งเสริมความรู้และพฤติกรรมด้านหันหน้าสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 ในโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดยะลา ก่อนเข้าร่วมโครงการมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 71.1 และ 51.1 พบว่าข้อคิดเห็นที่ตอบถูกมากที่สุดคือ อาหารข้อใดทำให้เกิดโรคฟันผุมากที่สุด (ปันธุรา สุธรรมประจักษ์, 2561)

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ความรู้การดูแลสุขภาพช่องปากกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ดำเนินมา 6 ปี จำนวน 3 ภาค จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ความรู้การดูแลสุขภาพช่องปาก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.342$, $P\text{-value} = 0.016$) เช่นเดียวกับการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปากของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนท้ามছานวิทยา ดำเนินสอนราย อั่วເກົ່ວໂທຮາມ จังหวัดราชบุรี ความรู้ใน การดูแลสุขภาพช่องปากมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปาก ($r = 0.763$, $p\text{-value} < 0.01$) (บรรพต โภมไก้ว, 2560)

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปหัวน้ำที่สาระน้อย ครุ่นคุณงานอนามัยโรงเรียน และผู้ปกครองควรมุ่งเน้นการให้ความรู้ด้านการดูแลสุขภาพช่องปากให้เด็กนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมทักษะการแปรงฟันที่ถูกวิธีเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปากของเด็กนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น รวมไปถึงทางโรงเรียนและผู้ปกครองควรมี

แนวทางในส่งเสริมเด็กนักเรียนให้ลดการบริโภคขนมหวาน น้ำหวาน น้ำอัดลมต่างๆ อันจะส่งผลให้ปัญหาสภาวะช่องปากของเด็กนักเรียนในพื้นที่ลุ่มน้ำ นอกจากนี้ข้อเสนอแนะในการห้ามจัดเต้มถั่วไป คือความมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดโรคฟันผุ และมีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปากในเด็กชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนอื่นๆ ในพื้นที่ และควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ปกครองต่อการฝึกหัดกษาบุตรหลานในการดูแลสุขภาพช่องปาก

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ต่างๆ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ และเจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพดำเนินมิshaw ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำต่างๆ

ขอขอบพระคุณ ทันตแพทย์เชี่ยวชาญ พยาบาลวิชาชีพชำนาญงาน และอาจารย์สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

เอกสารอ้างอิง

นารุธ ภู่ทะเนียค, สุวิทย์ คุณวิครุต. (2562). ปัจจัยทางสังคมและพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ กับสภาวะสุขภาพ ช่องปากของเด็กวัยเรียน. วารสารราชพุทธฯ, 17 (3). 75-82.

โนนไส้ໄล เอกจิทต์. (2553) โรคฟันผุ. (online)

https://www.si.mahidol.ac.th/siriraj_online/thai_version/Health_detail.asp?id=99, 10 ธ.ค. 2562

นธรุติ โนนไส้. (2561). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำความสะอาดช่องปากของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาตอนปลาย อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี. วารสารทันตากินาล, 29 (1). 26-35.
สำนักทันตสาธารณสุข กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2561). รายงานผลการสำรวจสภาวะสุขภาพช่องปาก แห่งชาติครั้งที่ 8 ประเทศไทย พ.ศ. 2560. ที่มีพัฒนาการ: บริษัท สามเจริญพาณิชย์ (กรุงเทพ) จำกัด

วิชัย ศรีคำ, ศุภารักษ์ อัศวพรนภัทร์, และพิศิษฐ์ กองสิน. (2560). พฤติกรรมการกินที่มีผลต่อสุขภาพในช่องปาก ของเด็ก นักเรียนวัยรุ่นต้อนรับในจังหวัดปัตตานี. วารสารสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สนับสนุนฯ, 2 (1). 1-13

ปณธรรชา ฤทธิรัตน์. (2561). ประสิทธิผลของการส่งเสริมความรู้ด้านทันตสุขภาพของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-5 ในโรงเรียนศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดยะลา. วารสารทันตากินาล, 29 (2). 69-82.
บรรพต ใหม่เก้า. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปากของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนท่ามะขามวิทยา ตำบลดอนทราย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี. วารสารทั่วทิศใจกลางกั่งวล, 2 (2). 23-24.